

JOAN B. CULLA I CLARÀ

Nascut a Barcelona el 1952, doctor en Història Contemporània per la Universitat de Barcelona el 1985. Des del 1977 és professor de la Universitat Autònoma de Barcelona a les Facultats de Ciències de la Comunicació i de Filosofia i Lletres.

Ha publicat una quinzena de llibres, entre els quals El catalanisme d'esquerra (1928-1936) (1977), Les eleccions generals a Catalunya de 1901 a 1923 (1982, en col.laboració amb Albert Balcells i Conxita Mir), El republicanisme lerrouxista a Catalunya (1901-1923) (1986), El franquisme i la transició democràtica (1939-1988) (1989, amb Borja de Riquer; reedició el 2000), La premsa republicana (1990, amb Àngel Duarte), Diccionari dels Partits Polítics de Catalunya, segle XX (2000, co-director amb Isidre Molas), El mundo contemporáneo. Grandes textos y documentos políticos (2000), Israel, el somni i la tragèdia (2004), La tierra más disputada. El sionismo, Israel y el conflicto de Palestina (2005), La dreta espanyola a Catalunya 1975-2008 (2009), Breve historia del sionismo (2009) i Esquerra Republicana de Catalunya 1931-2012. Una història política (2013).

A banda d'haver contribuït a desenes d'obres col·lectives, ha publicat articles sobre història social i política catalana i espanyola del segle XX a "L'Avenç", "Serra d'Or", "Revista de Catalunya", "Política Exterior", "Hérodote", "Idees", "Ayer", etcètera, a més de col.laborar amb centenars de peces d'opinió en la premsa diària ("AVUI", "EL PAÍS", "ARA") així com en diverses emissores de ràdio i televisió. Va ser, entre 1981 i 1983, assessor del programa de Televisió Espanyola a Catalunya Memòria Popular, i des del 1991 fins el 2013 ha dirigit el programa Segle XX, de Televisió de Catalunya.